

ההוספה
בלמוד התורה
בעניני משיח והגאולה
היא הדרך הישרה
לפעל התנלות
וביאת המשיח
והגאולה
בפעל ממש.

(הרבי מליובאוויטש
בשיחת שבת
פרשת תזריע-מצרע
התש"א)

פוחתחים

דלת

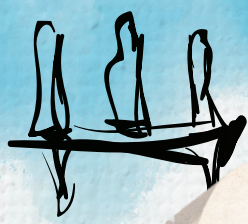
לגאולה

חוברת הכנה
אחידון מספס
בנושאי משיח ואגלה

pe: _____

כחה: _____

תַּאֲמִידִים יְקָרִים,

למוד מתוך החוברת שלפניכם, והשתתפות בחידון – המסכם את התכנים העשירים שנלמדו במשך השנה אודות הגאולה, מהיום עבודתכם הזדמנות יקרה נוספת לעשות משהו ממשי להבאת הגאולה.

כמו שאנחנו מוצאים בדברי הרבי אודות למוד עניי משיח וגאולה, שנאמרו בסמיכות ליום כ"ח ניסן:

"המדבר בתקופה האחרונה בנוגע להוספה המיוחדת בלמוד התורה בעניי גאולה ומשיח – לא (רק) בתור 'סגולה' למהר ולקרב ביאת המשיח והגאולה, אלא (גם) בעקב כדי להתחיל 'לחיות' בעניי משיח וגאולה, 'לחיות' עם הזמן' דימות המשיח, על ידי זה שהשכל נעשה ממלא וחדור בהבנה והשגה בעניי משיח וגאולה שבתורה, ומהשכל מתפשט וחדר גם ברגש הלב, ועד להנהגה בפעל, במחשבה דבור ומעשה באפן המתאים לזמן מיוחד זה, שעומדים על סף הגאולה ומראים באצבע ש'הנה זה (מלך המשיח) בא'".

(מתוך שיחת שבת פרשת בלק, י"ז בתמוז ה'תנש"א)

בהצלחה רבה במשימה החשובה!

הנהלת הרשת

התכנים בחוברת זו (כמו גם בתכנית המצגות "זמן השיא") מבססים בחלקם הגדול על הספר "סודות הגאולה" מאת הרב מנחם ברוד.

מבוא

אֵל תַּאֲמִידִי וְתַאֲמִידוֹת הָרֶשֶׁת

פִּילֹס וּבִרְכָה!

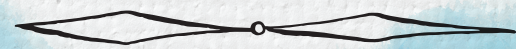
ביום כ"ח ניסן שנת ה'תנש"א, אמר הרבי מלובאוויטש שיחה מיוחדת לחסידים, בה הביע את צערו על העכוב בביאת המשיח לאחר כל הדברים שנעשו. הרבי העביר לחסידים את האחריות והזכות לפעל להבאת הגאולה, באמרו: "הדבר היחידי שעוד יכולני לעשות: הנני מוסר זאת לכל אחד מכם, עשו כל אשר ביכולתכם לפעל ביאת משיח בפעל ממשי".

השיחה גרמה להתעוררות רבה בקרב החסידים בנושא הבאת הגאולה. התחזקה אז ההבנה שהכוחות נתנו לכל יהודי, כעת נותר רק לבצע.

חלפו מאז שלושים שנה, בהן חיים החסידים עם הידיעה כי הגאולה הקרבה אינה רק בשורה גדולה וחדשה, אלא זו מציאות ההולכת וקורמת עור וגידים לנגד עינינו, והיא תלויה במעשינו ובהשתדלותנו. עלינו להתכונן לקראתה ולעשות הכל כדי לזרז את בואה.

במסגרת ציין שלושים שנה משיחה זו, שנת ה'תשפ"א הכרזה בכל מוסדות החנוך של "רשת אהלי יוסף יצחק בארץ הקדש" כשנת "יוצרים גאולה".

למרות האתגרים המיוחדים המלוים את שנת הלמודים הנוכחית, התלמידים, התלמידות ובראשם צו"ת החנוך, התגייסו במרץ ובהתלהבות לעשות כל שביכולתם – למהר ולזרז את בוא הגאולה.

משגים

העולם כחלום

בחלום, רואים דברים מוזרים שנראים כאילו הם הגיוניים. גם הגלות היא כמו חלום. קורים בה דברים לא הגיוניים: יש בעולם הרבה אנשים שסובלים והרבה דברים לא טובים. כשמשחים יבוא, אנחנו כאילו 'נתעורר' מהחלום הארוך של הגלות ונראה את העולם במצב ההגיוני שלו, כשהכל רק טוב, וכלם מרגישים אף השם נמצא בכל מקום.

עולם מלא חיים

"עולם" מלשון "העלם" – העולם מעלים ומסתיר את הקדשה; לא רואים מיד מי ברא את העולם ואף השם מנהל אותו. לאורך כל השנים שעברו מאז בריאת העולם, יש לתורה ולמצוות מטרה אחת – לגלות. לגרם לך שהעולם עצמו יראה לך, את הקדוש ברוך הוא הנמצא בתוכו. הגלוי הזה, יתרחש בזמן הגאולה.

הכניס את ה"אלה"

המכה 'גאולה' מרכבת מ'גולה', בתוספת א'. הגאולה מתלבשת בתוך הגולה עצמה, אלא שהיא מכניסה ב'גולה' את ה' – "אלוהי של עולם", הקדוש ברוך הוא. (התעודיות תנש"א כרך ג, שבת פרשת אחרי-קדושים)

שער
ראשון

מגלות לגאולה

צטוטים

1. "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא".

(על פי י"ג העקרים לרמב"ם)

2. "אפלו אין ביד ישראל אלא הקווי, כדאים הם לגאולה בשכר הקווי".

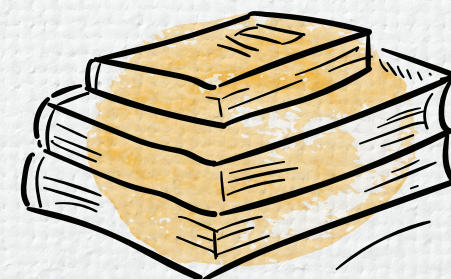
(במדרש, ילקוט שמעוני תהלים רמז תשכו)

3. "בשעה שמכניסין אדם לדיון אומרים לו... צפית לישועה?".

(שבת לא.א)

4. מדברי הרבי: "הדבר היחיד שעדין מעכב את הגאולה הוא הצורך שכל בני ישראל יבקשו וידרשו ויתבעו מהקדוש ברוך הוא להביא את הגאולה האמתית והשלמה".

(התועדויות תשמ"ז כרך ב, עמוד 164)

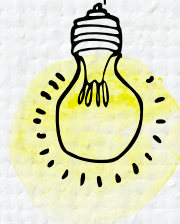
ספור

העסקה היא מלכות

לאחד מחסידי כבוד-קדשת אדמו"ר ה"צמח צדק" היה בית מסחר ואכסניה, אותם חכר מדי שנה מאת הפריץ בעשרה רובל כסף שהיה משלם מראש.

שנה אחת שלח החסיד את בנו כדי לערוך את החוזה לקראת השנה הבאה. עלה בדעת הבן לערוך את החוזה למשך חמש השנים הבאות ובכך לחסוך עשרים רובל, שכן נאות הפריץ להסתפק בשלושים רובל באם ישלמם מראש תחת החמשים המגיעים לו.

כשחזר הבן וספר לאביו על הצלחת העסקה המצלחת שעשה, נער בו אביו: "לא זו בלבד שלא חסכת עשרים רובל אלא ששלמת עשרים רובל לריק, שהרי מאמינים אנו באמונה שלמה בביאת המשיח בשנה זו ממש, ולחנם שלמת לארבע השנים הבאות..."

משגים

סוף הפסח

בימות המשיח יתגלה בעולם הכוח האלקי האין סופי, הוא ישפיע על כלם ועל הכל. לכן גם עולם הצומח, גם עולם החי וגם הדומם, יהיו משלמים.

מלאכת פנהנים

לעתיד לבוא, עם ישראל כולו יהיה "ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות יט,ו). אמות העולם ירגישו שבני ישראל מקרינים עליהם קדשה אמונה וצדק, ולכן הם ירצו להיות קרובים לבני ישראל ולהושיט להם עזרה, ברצון ובשמחה.

ידי "צבאות השם"

כאשר ילדי ישראל עברו בים סוף, הם הצביעו ואמרו: "זה אדלי ואנוהו" (שמות טו,ב), לכן נאמר עליהם ש"הם הכירוהו תחלה". גם לעתיד לבוא, ילדי ישראל שזוכים ומקבלים חנוך יהודי טהור, יזכו להיות הראשונים להצביע ולראות אלקות.

האיתו, שור הבר ויין המער

סעודת הצדיקים שתתקיים לעתיד לבוא מסמלת סודות רוחניים עמקים. הלויתן ושור הבר מסמלים שני סוגים של עבודת השם. עבודה רוחנית נעלה, בעולמות העליונים, ועבודה עם העולם הגשמי, לזכר ולקדש אותו. לעתיד לבוא שתי העבודות האלו ישלימו זו את זו.

היין המשמר מסמל את עמק פנימיות התורה, שתתגלה אז.

שער
שני

ימות המשיח

צטוטים

1.

"הטובה תהיה משפעת הרבה וכל המעדינים מצויין כעפר, ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את השם בלבד".

(רמב"ם, הלכות מלכים יב,ה)

2.

"וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירפץ".
(במדרש, ילקוט שמעוני תהלים רמז תשלו)

3.

"וכתתו חרבותם לאתים וחינתותיהם למזמרות.
לא ישא גוי אל גוי חרב, ולא ילמדו עוד מלחמה".
(ישעיה ב,ד)

ספור

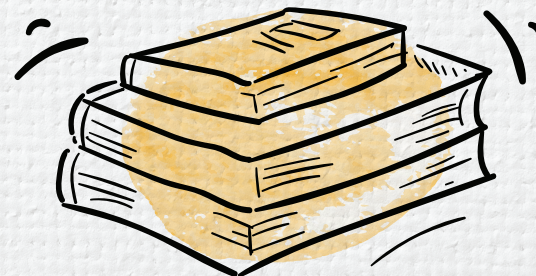
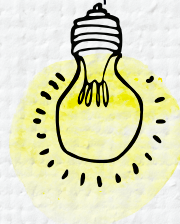
משיירי האויס בבית המקדש

מעשה ובאו לרב הקדוש רבי מנחם מנדל מייטבסק חבורת חסידים בעלי מנגנים מפרסמים לשבות בהיכל קדשו ולהנעים לו מזמרותיהם בשלחנו. בידי חבורת זמר זו היה נגון מיוחד במינו ערב לאזן ומושך את הלב, וכשסמן להם רבי מנחם מנדל בסעודת ליל שבת קדש לשיר, ובקשו לפצח בזמר זה, הסה אותם מיד ורמז להם לחדל מלנגנו.

הדבר חזר ונשנה גם בשאר סעודות השבת, והיה בעיניהם לפלא.

למחרת, ביום ראשון שחל בו ראש חודש, ישב רבי מנחם מנדל בסעודת היום עם תלמידיו הקדושים, ולפתע צוה לחבורת בעלי המנגנים לפתח דוקא בנגון שאותו הסה במשך כל השבת.

בשעת נגינתם בכה רבי מנחם מנדל מאוד והזיל דמעות כמים, ולאחר מכן גלה כי נגון זה משיירי הלויים בבית המקדש היה, וזוהי הסבה שלא הניחם לנגנו בשבת, כדי שלא יצטער ביום הקדוש על חרבן הבית וגלות השכינה.

משגים

הפאן השני

כתוב בזהר הקדוש (וירא, חלק א, קיזא), שהאקף השני הוא זמן מיוחד שבו ה'שכינה' הקדושה, תקום מעפורה.

בפרט בחצי השני של האקף השני יפתחו שערי החכמה למעלה וגם שערי החכמה למטה והעולם יהיה מתקן ומוכן להכנס לאקף השביעי.

העולם התכונ

יש סימנים מעודדים המראים שהעולם כולו מתחיל להתכונן לקראת ימות המשיח. הרבי מצביע על כמה שנויים מעניינים בעולם.

למשל: נפילת מסר הברזל ושחרור היהודים מהמשטר הקומוניסטי. שלום בין עמים. הסכמים להפסקת יצור נשק מסכן.

שער
שלישי

הנה הנה משנה בא

"ששית אלפים שנה הוי עלמא (=קיום העולם),
שני אלפים – תהו, שני אלפים – תורה,
שני אלפים – ימות המשיח".
(סנהדרין צזא. עבודה זרה טא.)

1.

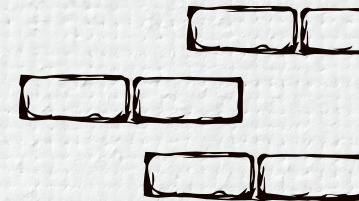
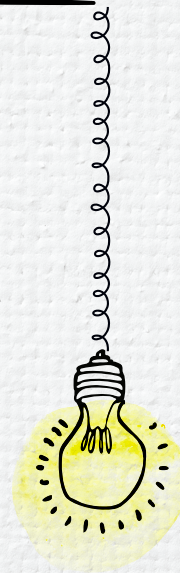
"הנה ימים באים נאם השם והשלחתי רעב בארץ.
לא רעב ללחם ולא צמא למים,
כי אם לשמע את דברי השם".
(עמוס ח"א)

2.

ספור

אָרְבֵּה!...

טענו אנשים לפני הרבי מליובאוויטש: "השכם
והערב אתה מבטיח: הנה הנאכלה קרובה, ומן
המפרסמות כי כבר לפני ארבעים שנה כבר
התבטא כן האדמו"ר הקודם (הר"צ)..."
"אדרבה!", ענה להם הרבי, "אם כבר לפני
ארבעים שנה הכריז גדול בישראל ש"הנה
זה בא" הרי עתה מכרח הוא לבוא!..."

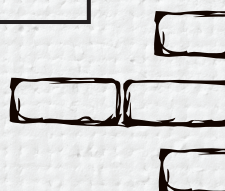

נָסַע אֶל אָבִי עֲנָק

הדור שלנו מקבל כוחות מהעבודה הרוחנית העצומה
שכבר עשו בעבר כל הצדיקים.
כמו גמד היושב על כתפיו של אדם ענק ומצליח
להגיע למקומות גבוהים.

מסירות נפש ב"עקבתא דמשיחא"

לדור שלנו יש גם מעלה מיוחדת, שאין לדורות
שלפנינו!
זהו דור שבו יהודים מתאמצים ודבקים בתורה
ובמצוות, למרות החשך הרוחני שיש בעולם.
מבאר בחסידות שאפלו משה רבנו, הרגיש ענה
מיוחדת כלפי מסירות הנפש שתהיה בדור ש
"עקבתא דמשיחא" על שמירת התורה והמצוות.

משגים

אחישנה – בעתה

כתוב בנביא: "אני השם בעתה אחישנה" (ישעיהו ס, כב).

הנמרא מפרשת (סנהדרין צח, א.) שבפסוק הזה נרמזות שתי אפשרויות של גאולה: אם ישראל יזכו – הגאולה תקדים לבוא, "אחישנה". ואם לא יזכו – הגאולה תבוא בזמן שנקבע לה מראש, "בעתה".

השופר הגדול

הקול שיבשר את בוא הגאולה, יהיה קול "השופר הגדול".

"והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים" (ישעיהו כז, ג).

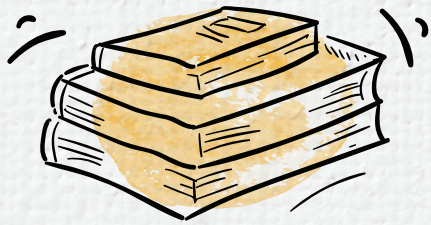
האזיר נכנס לשופר דרך פתח צר ויוצא דרך פתח רחב. כך השופר הגדול מסמל את היציאה של בני ישראל מהמצר למרחב.

שער
רביעי

תהליכי הגאולה

צטוטים

"וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הָרַב בֵּית הַשֵּׁם בְּרֹאשׁ הַקְּדוּשָׁה וְנִשְׂאָ מִגְבָּעוֹת וְנִהְרֹוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם".
(ישעיה ב,ב)

1.

"הֲנִי מְבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבְּצֹתִים מִיִּרְכָתִי אֶרֶץ... קֹהֵל גָּדוֹל יֵשׁוּבוּ הֵנָּה".
(ירמיה לא,ח)

2.

"וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל".
(ישעיהו כז, יב)

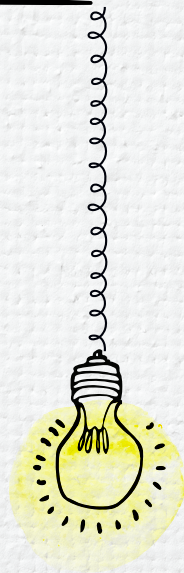
3.

ספור

נסח ההכחנה

לקראת החתונה הגדולה בז'לובין, בה נשאו צאצאיהם של רבנו הזקן, בעל התנ"א, והרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיצ'ב, קרע רבי לוי יצחק את נסח ההזמנה וצוה לכתב כך:

"החתנה תתקיים אם ירצה השם בירושלים עיר הקדש והמקדש, תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן. ובאם משיח צדקנו לא יבוא חסד ושלום עד אז – תתקיים החתנה בעיר ז'לובין..."

בנינא דקודשא בריך הוא

בספר הזהר (חלק ג רכא,א) מכנה הבית השלישי "בנינא דקודשא בריך הוא" – בנין שיבנה על ידי הקדוש ברוך הוא.

יש דעות שונות האם בית המקדש ירד מוכן מן השמים, או יבנה בידי אדם. מסבר על כך שלמעשה, יהיו בבית המקדש השלישי דברים שיבנו בידי אדם ויהיו דברים שירדו ויבואו מן השמים.

כך מצד אחד עם ישראל יקים את המצודה לבנות בית מקדש, ומצד שני יהיו במקדש דברים עליונים, שבזכותם הוא יהיה נצחי.

קבול הלאויות

לא רק עם ישראל יצאו לגלות. יחד אתם, הקב"ה בעצמו יצא לגלות, עם כל יהודי ויהודי.

על הכתוב "ושב השם אלקיו את שבותך" (דברים ל, ג) – אומרים חז"ל "בוא וראה כמה חביבין ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, שבכל מקום שגלו, שכינה עמה... ואף כשעתידין להנאל, שכינה עמה".

אם כך, כמה שמחה תהיה בעת קבוצ גלויות, כאשר גם השכינה הקדושה, תצא מן הגלות.

משגים

נאך ונביא

מִכָּל הַמְּשִׁיחִים מֵתָאָר כִּ"מִכָּל" וְכִ"נָּבִיא". נִרְאָה שְׂמֵדָבָר בְּשִׁתִּי תִקּוּפוֹת: בְּתִקּוּפָה הָרִאשׁוֹנָה יִרְגֵּשׁ בְּעֵקֶר הַיּוֹתוֹ "מִכָּל" - כְּאֶשֶׁר יַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל לְדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, יִלְחֶם בְּאֲמוֹת הָעוֹלָם וְיַעֲבִיר אֶת הָרַע מִן הָעוֹלָם.

בְּתִקּוּפָה הַשְּׁנִיָּה יִרְגֵּשׁ יוֹתֵר הַיּוֹתוֹ "נָבִיא" וְ"רַב" שְׂיִלְמַד תּוֹרָה וּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, לְכָל יְהוּדִי.

נאך המשיח והיהודים הפשוטים

אֲדַמּוּ"ר הִ'צִּמַּח צֶדֶק הָיָה אוֹמֵר, שְׂמֵשִׁיחַ צִדְקָנוּ יִתְעַנֵּג בְּמִיחָד מֵהַיְּהוּדִים הַפְּשׁוּטִים, בְּעַלִּי מְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ.

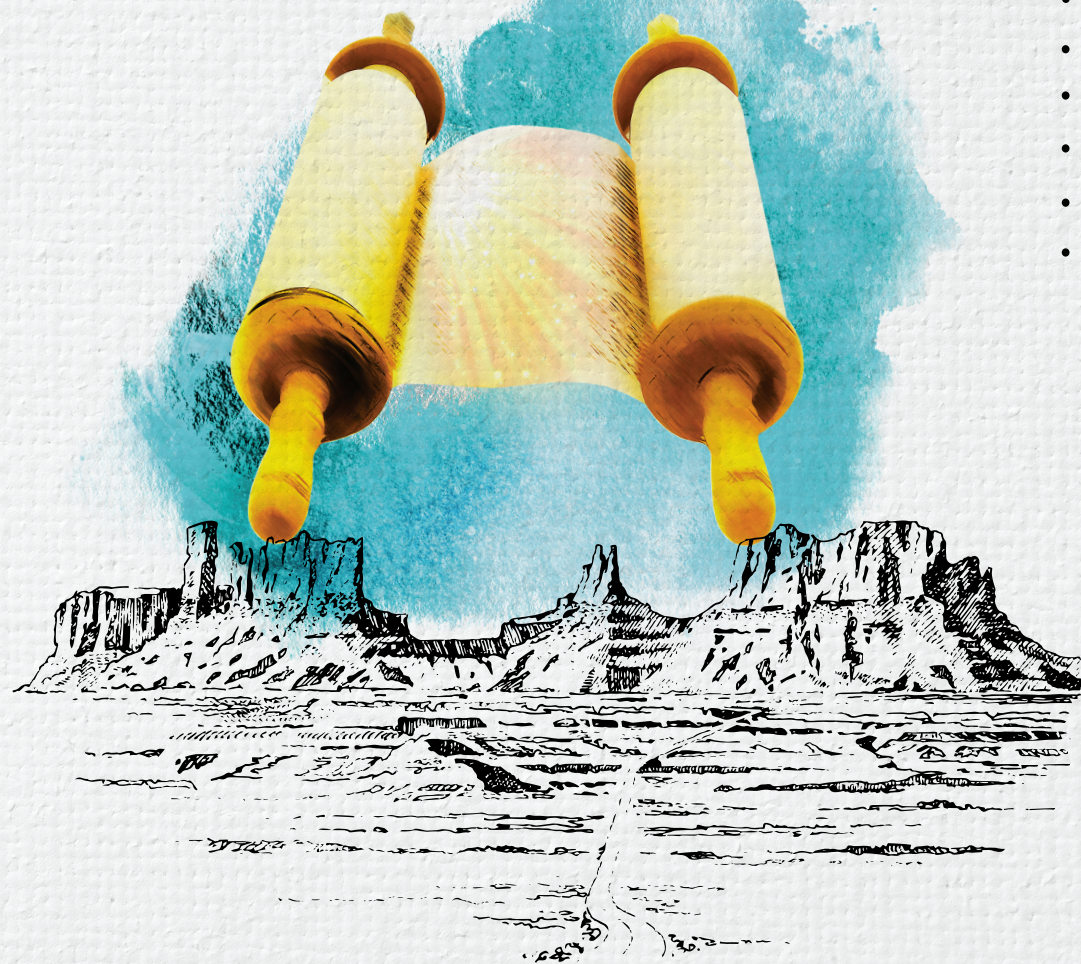
כְּלוּמָר, אֶף־עַל־פִּי שְׂיִלְמַד תּוֹרָה אֶת כָּל הָעָם, כּוֹכֵל הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר וְכָלָם יִלְמְדוּ מִפִּי אֶת "תּוֹרָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ", עִם זֹאת, תִּהְיֶה בּוֹ עֲנוּה מִיחָדָת לְהַתִּיחַס לְאֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים וְלִלְמַד גַּם אֹתָם, עַל־פִּי רִמְתָּם. (עַל־פִּי סֵפֶר הַמַּאֲמָרִים תִּרְצ"ט, עִמּוּד 194)

רוכב על חמור

בְּנָבִיא מוֹבָא תֵּאוּר, לְפִי הַמְּשִׁיחַ יִגִּיעַ "עֲנִי וְרֹכֵב עַל חֲמוֹר". עַל פִּי הַפְּרוּשִׁים הַשּׁוֹנִים הַדָּבָר בָּא לְסַמֵּל שְׁנֵי דְבָרִים: אֶת הָעֲנוּה שֶׁל מִכָּל הַמְּשִׁיחַ, כִּי חֲמוֹר הוּא בְּהֵמַת־רִכִּיבָה פְּשׁוּטָה. וְכֵן אֶת הָעֲבָדָה שְׂמֵלֶךְ הַמְּשִׁיחַ "רוֹכֵב" - שְׂכִיט, עַל עוֹלָם הַ"חֲמָר".

שְׂעֵר
חֲמִישִׁי

מחכים למשיח

צטוטים

1.

"אותו המלך שיעמד מזרע דוד, בעל חכמה יהיה יותר משלמה, ונביא גדול הוא, קרוב למשה רבנו. ולפיכך ילמד כל העם ויורה אותם דרך השם." (רמב"ם, הלכות תשובה, פרק ט הלכה ב)

2.

"עתיד הקדוש ברוך הוא להיות יושב... ודורש תורה חדשה שעתיד לתן על ידי משיח." (ילקוט שמעוני, ישעיהו רמז, תכט)

3.

"ונחה עליו רוח השם, רוח חכמה ובינה, רוח עצה ונבונה, רוח דעת ויראת השם." (ישעיהו יא, ב)

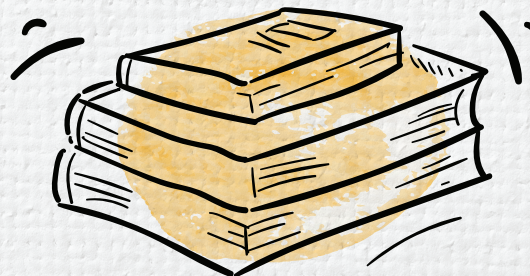
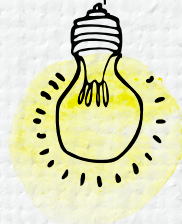
ספור

רצע קרוב יותר לביאת המשיח!

אצל ה"חוזה" מלובלין היה שעון, והשעונים שהיו בזמנם היו דופקים בכל שניה בקול.

פעם נכנס איזה רב ואמר ל"חוזה" שכל רגע שהוא שומע את קול השעון הוא נכנס קצת לעצבות, כי זה מזכיר לו שכל רגע מקרב אותו למאה ועשרים...

ענה לו ה"חוזה" שבכל רגע שהוא שומע את קול השעון לבו מתמלא בשמחה גדולה, שהנה רגע קרוב יותר לביאת המשיח.

"לא זו בלבד שסוף הגאולה לבוא,
אלא הגאולה כבר עומדת על סף הפתח
ומחכה לכל אחד ואחת מ'ישראל'
שיפתח את הדלת ו'יסחב' את הגאולה לתוך החדר!"
(מדברי הרבי מליובאוויטש בשיחה עם הרב הראשי לישראל,
הרב מרדכי אליהו ב' במרחשון תשנ"ב)